

LBRIS

We know
books

RELIGIE

CULTUL ORTODOX

8

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

LIVIU VIDICAN-MANCI
IONUT CHIRA
BOGDAN-MARIUS NEGREA

CORINT
BOOKS

Cuprins

Cuvânt-înainte	3
Ghid de utilizare a manualului	5
Competențe generale și competențe specifice	6
Test inițial	7

DOMENIUL I

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUT OMULUI	9
Iubirea, temeiul vieții	10
Descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică	14
Mărturisirea Sfintei Treimi în <i>Simbolul de credință</i> (Tatăl și Fiul) (I)	18
Mărturisirea Sfintei Treimi în <i>Simbolul de credință</i> (Sfântul Duh) (II)	22
Sfânta Treime în Sfânta Liturghie și în viața Bisericii	26
Recapitulare	30
Evaluare	33

DOMENIUL AL II-LEA

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI	35
Cuvântul lui Dumnezeu, lumină pentru oameni	36
Domnul Iisus Hristos, Lumina lumii	40
Recapitulare	44
Evaluare	47

DOMENIUL AL III-LEA

VIATA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII ..	49
Libertate și responsabilitate în viață	50
Optimismul și stăruința în viața omului	54
Provocări ale lumii contemporane și atitudinea creștinilor	58
Proiect educațional. Tentațiile adolescenței și influența anturajului	62
Recapitulare	64
Evaluare	67

DOMENIUL AL IV-LEA

VIATA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE	69
Rolul muzicii în viața omului	70
Literatura religioasă și viața creștină	74
Arta religioasă și viața creștină	78
Proiect educațional. Podcast pentru tineri – <i>Credință și cultură în viața adolescenților</i>	82
Recapitulare	84
Evaluare	87
Fișe de autoevaluare și evaluare	89
Modele de rezolvare itemi	90
Metode de evaluare bazate pe activități practice ..	91
Recapitulare finală	92
Evaluare finală	95

Răstignirea Domnului – pictură murală

Iisus Hristos Pantocrator

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI

1. Iubirea, temeiul vieții
2. Descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică
3. Mărturisirea Sfintei Treimi în *Simbolul de credință* (Tatăl și Fiul) (I)
4. Mărturisirea Sfintei Treimi în *Simbolul de credință* (Sfântul Duh) (II)
5. Sfânta Treime în Sfânta Liturghie și în viața Bisericii

Recapitulare

Evaluare

Tată ținându-și
cu dragoste
copilul în brațe

Iubirea, temelul vieții

Viața este cea mai de preț bogăție a omului. Dumnezeu este viața însăși, sursa vieții. El a creat tot ce este cuprins de întregul Univers: „**Creatorul** cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute” (*Crezul*, art. 1). Cu toate acestea, dintre toate făpturile create, doar omul este după chipul lui Dumnezeu. El este rodul iubirii. „**Dumnezeu este iubire**”, așa cum ne spune și Sfântul Evanghelist Ioan (I Ioan 4, 16), deci omul este revărsarea iubirii lui Dumnezeu în lume.

Omul este chemat să participe la viață prin invitația de a se iubi pe sine și pe semenii săi: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22, 39). Cum să ne iubim fără să cădem în egoism? Privind spre Dumnezeu, Cel ce **mântuiește și sfințește lumea din iubire!** Cu gândul la poruncile lui Dumnezeu: să nu minți, să nu dorești ceea ce este al colegului tău, să nu vorbești urât, respectându-ți părinții, profesorii și colegii. Astfel, dai dovadă că te iubești pe tine, iar, prin aceasta, pe cei din cercul tău de apropiati și pe Dumnezeu.

Din iubire Dumnezeu a creat întreaga natură, iar pe om l-a pus coroană a creației Sale. Din dragostea față de om, L-a jertfit pe Însuși Fiul Său. La o scară foarte mică, putem vedea dragostea lui Dumnezeu oglindindu-se în buna înțelegere dintre soți. Iubirea dintre ei duce la nașterea de copii, iar omul se face

împreună-creator cu Dumnezeu. Nu întâmplător, Sfântul Pavel consideră că dragostea este cea mai înaltă calitate pe care o poate avea o persoană, de aceea îi dedică **imnul iubirii** (I Corinteni 13). **Iubind, ne asemănăm cu Dumnezeu. Iubind, ne mântuim. Iubind ne sfințim.**

Opusul iubirii nu este, cum vehiculăm frecvent, ura, ci păcatul însuși. Cel care acceptă să trăiască în păcat, indiferent că este vorba de egoism, de minciună, de calomnie, de invidie, de neascultarea de părinți, se rupe de iubirea lui Dumnezeu.

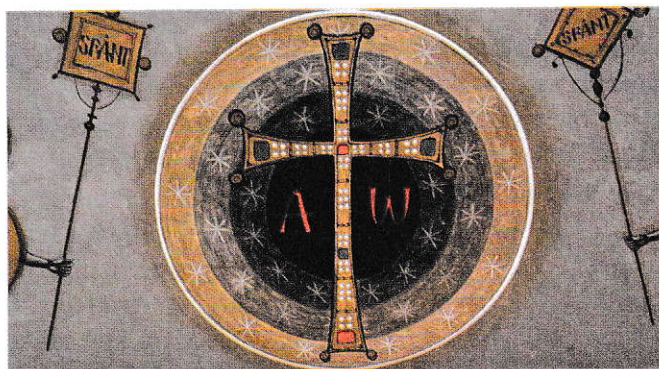
Dumnezeu, Părinte iubitor, prin pronia Sa caută ca pentru fiecare dintre copiii Săi, tată, mamă sau copil, să ofere prilej pentru împlinire sufletească prin iubire. De aceea, iubirea este temelul vieții, pentru că izvorăște din El.

Să înțelegem textul!

1. Cum îl definește Sfântul Ioan Evanghelistul pe Dumnezeu?
2. Care este opusul iubirii? Argumentează răspunsul dat.
3. Cum și-a arătat Dumnezeu Tatăl iubirea față de lume?

„Dar, totuși, pentru iubirea Ta de oameni cea de negrăit și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om, și Arhiereu al nostru Te-ai făcut și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat slujba sfântă a acestei jertfe liturgice și fără de sânge; că numai Tu, Doamne Dumnezeu nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe Tronul Heruvimilor și ești Domnul serafimilor și împăratul lui Israel, Cel ce singur ești Sfânt și întru sfinți Te odihnești. Deci, pe Tine Te rog, Cel ce singur ești bun și binevoitor, caută spre mine, păcătosul și ne-creștinul Tău rob, și-mi curățește sufletul și inima de cugete viclene.” (Rugăciune din timpul cântării Heruvicului)

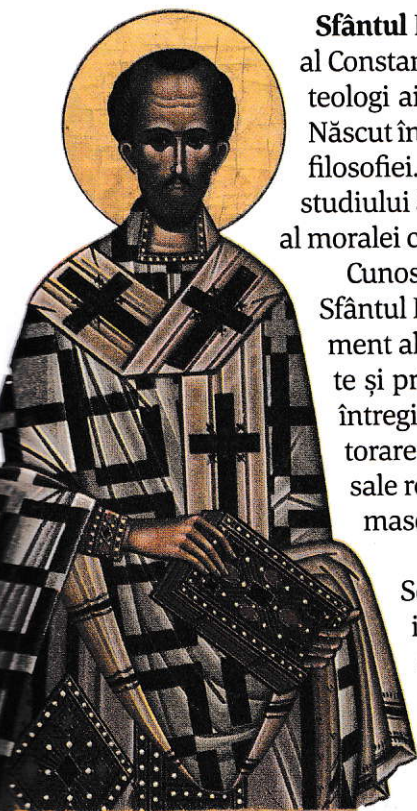
Discută cu profesorul tău despre momentul liturgic pe care această rugăciune îl descrie. Identifică atribuțiile lui Dumnezeu pe baza acestei rugăciuni (exemplu: Stăpân a toate, Cel ce singur ești Sfânt).

Simbolul iubirii supreme

Prietenul lui Dumnezeu

Sfântul Ioan Gură de Aur (347–407), arhiepiscop al Constantinopolului, este unul dintre cei mai mari teologi ai Bisericii, renumit pentru darul oratoriei. Născut în Antiohia, a fost format în artele retoricii și filosofiei. Mai târziu, s-a dedicat vieții monahale și studiului Scripturilor, devenind un apărător fervent al moralei creștine.

Cunoscut pentru omiliile sale pătrunzătoare, Sfântul Ioan a subliniat constant iubirea ca fundament al vieții creștine. În predica „Despre dragoste și prietenie”, el afirmă că iubirea este temeiul întregii comunități creștine, îndemnând la ajutorarea săracilor și la reconciliere. Prin cuvintele sale rostite cu blândețe și compasiune, a educat masele și a corectat nedreptățile sociale.

Opera sa cuprinde scrisori și tâlcuiri la Scripturi, fiind un exemplu de teologie trăită. Prigonit pentru curajul de a înfrunta nedreptățile împăratului, a murit în exil, dar moștenirea sa rămâne vie. Un adevărat prieten al lui Dumnezeu, el ne învață că iubirea față de aproapele este expresia vie a credinței.

A-Z Dictionar teologic

Filocalie – colecție de scrieri ce aparțin unor călugări creștini; în limba română a fost tradusă de Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae și conține 12 volume.

Heruvic – imn care se cântă în cadrul Sfintei Liturghii, în timp ce preotul aduce Sfintele Daruri și le așază pe Sfânta Masă.

Mântuire – [gr. *sotiria*, lat. *salus, salutis* = mântuire, eliberare, vindecare] acțiunea prin care Dumnezeu a readus omul în comuniune personală cu El prin întruparea, moartea și învierea Fiului Său, Iisus Hristos.

Omilie – cuvântare rostită de preot în biserică sau cu alte ocazii liturgice; predică.

Pronie – [gr. *pronoia*, lat. *providentia*, -ae = purtare de grijă, prevedere] purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de creația Sa.

Simboluri creștine

CRUCEA

Termenul cruce poate avea mai multe sensuri. Într-un înțeles material se referă la lemnul pe care a fost răstignit Mântuitorul Hristos. Dacă ne oprim la practicarea credinței, crucea este un gest liturgic pe care creștinii îl folosesc încă din timpul apostolilor. Într-un ultim sens, prin cruce înțelegem calea pe care Iisus Hristos ne invită să o urmăm ca să ajungem la desăvârșire și să trăim bucuria Învierii și a vieții veșnice încă din această lume.

ARC PESTE TIMP!

Lecturează *Pilda samarineanului milostiv* pe care o găsești în Sfânta Scriptură → Noul Testament → Evanghelia după Luca → Capitolul 10 → Versetele 25–37 sau scanează codul QR. Pe cine reprezintă „omul căzut între tâlhari”? Cum răspundem nevoilor refugiaților în comunitatea noastră? Reflec-tează asupra modului în care valorile iubirii creștine pot fi aplicate în această situație și realizează un eseu, de minimum 300 de cuvinte, cu titlul *Eu n-am să trec pe alături*. Va fi prima fișă a Portofoliului tău.

„Iată semnele după care se cunoaște un suflet rațional și virtuos: privirea, mersul, glasul, râsul, ocupațiile și întâlnirile cu oamenii. Căci toate acestea se îndreptează spre tot mai multă cuviință. Minte lor cea iubitoare de Dumnezeu li se face străjer treaz și închide intrarea patimilor și a rușinoaselor aduceri-aminte. Cercetează și probează cele ale tale, deoarece căpeteniile și stăpânitorii numai peste trup au stăpânire, nu și peste suflet. Acest lucru să-ți fie totdeauna în grijă [...]. Căci Dumnezeu a creat sufletul liber și de sine stăpânitor în cele ce le face, bine sau rău. Sufletul rațional caută să fugă de calea neumblată, de îngâmfare, de mândrie, de înșelăciune, de invidie, de răpire și de cele asemenea care sunt fapte ale dracilor și ale alegerii celei rele.” (Sf. Antonie Cel Mare – *Filocalia*, 1)

Mă asigur că știu!

- Omul, chip a lui Dumnezeu, este chemat să-și arate dragostea față de sine și față de toți oamenii.
- Când iubim ne asemănăm cu Dumnezeu.
- Iisus Hristos se oferă oamenilor ca model desăvârșit de iubire.
- Pronia lui Dumnezeu este un exemplu de manifestare continuă a iubirii Sale în lume.

Misterul cuvintelor

Comuniunea dintre prunc și mama lui

La marginea unui drum, Iubirea și Despărțirea priveau un cuplu de tineri fericiți. Despărțirea a spus:

— Pun pariu că îi despart!

— Așteaptă, lasă-mă să intervin mai întâi, apoi vei face ce vrei, a răspuns Iubirea.

S-a apropiat de tineri, i-a atins și a văzut o scântee în ochii lor. Revenind, i-a spus Despărțirii:

— Acum e rândul tău.

— Nu pot. Inimile lor sunt pline de iubire. Voi reveni mai târziu, a oftat Despărțirea.

Anii au trecut, iar Despărțirea a încercat din nou. Întâi, când tinerii aveau un copil; apoi, când viața devenise grea, și, mai târziu, când copiii lor erau mari. Dar, de fiecare dată, a găsit în ochii lor Recunoștință, Respect, Înțelegere și Încredere.

La final, a venit prea târziu. Rămasă singură, bătrâna purta în suflet toate acele amintiri, iar iubirea lor trăia mai departe.

1. Care este mesajul principal al acestui text?

2. Ce virtuți/calități însoțesc iubirea? Lecturează și textul în care Sfântul Apostol Pavel descrie iubirea (*Epistola I către Corinteni*, cap. 13) și identifică însușiri ale ei care se regăsesc în ambele texte.

Pădăria – simbol al simplității și frumuseții naturii

1. Transcrie enunțurile de mai jos pe caiet și stabilește dacă sunt adevărate sau false, justificând răspunsul.

- Dumnezeu nu este Creatorul cerului și al pământului. A ☐ / F ☐
- Dumnezeu a creat lumea și pe om din iubire. A ☐ / F ☐
- Pronia divină se referă doar la purtarea de grijă pe care Dumnezeu o are față de natură. A ☐ / F ☐
- Păcatul ne îndepărtează de iubirea lui Dumnezeu. A ☐ / F ☐
- Mântuirea oferită de Dumnezeu oamenilor se referă la întruparea, moartea și învierea Fiului Său, Iisus Hristos. A ☐ / F ☐

2. „Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.”

Pornind de la textul Evangheliei după Matei (6, 26–32), identifică și analizează cum se manifestă pronia divină față de creația Sa. Descoperă și alte moduri de realizare a purtării de grijă a lui Dumnezeu.

3. „Și mare fu uimirea celor două surori, când Cenușăreasa scoase dintr-un buzunar un al doilea condur pe care-l puse în picior. În aceeași clipă, sosi și nașa fetei. Ea atinse cu nuiua fermecată zdrențele Cenușăresei, prefăcându-le într-o mândrețe de straie. De îndată, cele două surori o recunoscură și se aruncară la picioarele ei, cerându-i iertare pentru toate relele pricinuite. Cenușăreasa le ajută să se ridice, spunându-le:

— Vă iert din toată inima și vă rog să mă iubiți veșnic.”

Având ca punct de plecare cuvintele Cenușăresei, realizează o compunere cu titlul *Iubirea și iertarea – virtuți surori*, în care să argumentezi legătura dintre iertare și iubire.

4. Descoperă în careu cele cinci cuvinte care definesc calitățile iubirii, conform Sfântului Apostol Pavel. Cuvintele sunt plasate pe orizontală, scrise de la stânga la dreapta sau de la dreapta la stânga. După ce le descoperi, scrie-le pe caiet.

K	A	Q	F	V	C	D	W	U	Z	T	J	N	P	H	K	N	H	L	M
E	D	Y	V	A	A	H	R	Ă	B	D	Ă	T	O	A	R	E	S	K	Ă
X	S	Q	P	E	U	L	S	J	S	I	N	C	E	R	Ă	L	N	T	J
Q	C	V	A	S	E	R	A	O	T	I	O	V	E	N	I	B	I	C	A
B	Ă	T	S	I	U	R	T	L	A	E	W	E	K	R	F	R	B	D	W
K	G	G	E	Q	J	D	D	Y	R	H	G	R	X	W	E	L	Q	T	Z
X	N	P	R	S	D	F	A	H	B	R	M	V	H	M	E	L	B	A	V
H	M	B	L	O	K	U	A	M	E	S	B	C	S	S	S	D	O	G	Z
V	W	Ă	S	A	O	R	E	N	E	G	E	D	Z	H	D	T	Y	A	V
T	F	T	N	D	D	Z	Z	N	J	R	M	D	D	Z	U	Q	D	A	A

Sfânta Treime
la Stejarul Mamvri – frescă

Descoperirea Sfintei Treimi în istoria biblică

Iubirea este temelia vieții. Fără iubire nu există viață adevărată. Dumnezeu, Creatorul omului, este **O Ființă întreită în Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt**. El reprezintă „structura supremei iubiri”, cum o numește Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae. Altfel spus, pentru creștinul ortodox Dumnezeu este Sfânta Treime, Dumnezeu este Iubire (I Ioan 4, 8).

Întrucât Dumnezeu L-a creat pe om după chipul și asemănarea Sa (Facerea 1, 26), iar El este izvorul vieții și al iubirii, este firesc ca omul să tânjească după viață și iubire, adică spre sursă.

După căderea din Eden a lui Adam și a Evei, moment care a deteriorat major comunicarea cu Divinitatea, Dumnezeu s-a descoperit ca Treime treptat și delicat în succesiunea istoriei, consemnată în prima parte a Bibliei, în **Vechiul Testament**.

Pentru a nu încuraja poporul evreu să îmbrățișeze religiile cu mai multe zeități, mai mulți dumnezei, **Sfânta Treime** se lasă **descoperită** în câteva momente-cheie din istoria umanității. La crearea omului, la **Stejarul Mamvri** (Facerea 18, 1), la **Turnul Babilonului** (Facerea 11, 7) și în alte momente pe care le putem găsi în Sfânta Scriptură.

În **Noul Testament** Dumnezeu se **revelează**, se **descoperă** prin Fiul, Iisus Hristos. Acesta, a doua Persoană a Sfintei Treimi, S-a întrupat ca pe noi, oamenii, să ne învăluie în **credință, nădejde** și

dragoste, să ne mântuiască. **Lucrarea Mântuitorului** pe pământ este treimică și personală. În toate momentele importante, în care Dumnezeu se descoperă, epifaniile, Hristos este alături de Tatăl și de Duhul Sfânt. Duhul Sfânt își face simțită prezența deplină în lume după ce Iisus Hristos Se înalță la cer. **Lucrarea** specifică a **Duhului Sfânt** este Sfințitoare.

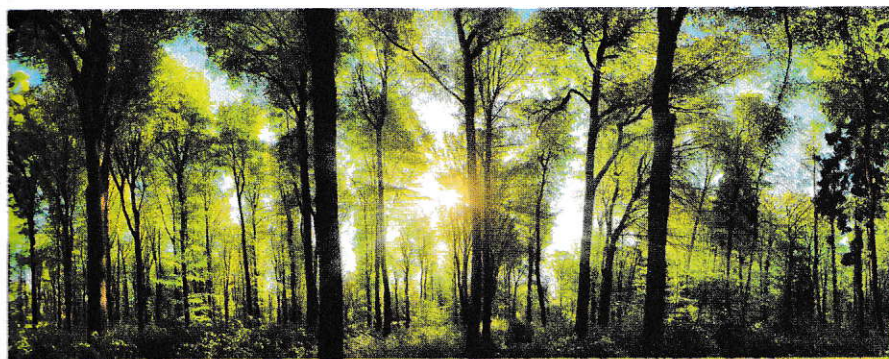
Sfânta Treime, deși greu de înțeles cu mintea, este Adevărul absolut, iar creștinul practicant își deschide și încheie ziua cu o rugăciune special dedicată Sfintei Treimi: *Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi*. Din cererile către Ea, concluzionăm că **Dumnezeu are milă** de noi, **Domnul** (Tatăl) **curățește de păcate**, **Stăpânul** (Fiul) **iartă de fărădelegi**, **Sfințitorul** (Duhul Sfânt) **cercetează** și **vindecă** incapacitățile noastre.

Să înțelegem textul!

1. De ce Sfânta Treime nu s-a descoperit în mod deplin în Vechiul Testament?
2. Cum se descoperă Sfânta Treime în Noul Testament?
3. Ce învățăm despre Sfânta Treime din rugăciunea *Preasfântă Treime*?

„Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, pe Tine a Te binecuvânta, pe Tine a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale; că Tu ești Dumnezeu negrăit și necuprins cu gândul, nevăzut, neajuns, pururea fiind și același fiind: Tu și Unul-Născut Fiul Tău și Duhul Tău cel Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus pe noi și, căzând noi, iarăși ne-ai ridicat și nu Te-ai depărtat, pe toate făcându-le, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru toate acestea mulțumim Ție și Unuia-Născut Fiului Tău și Duhului Tău celui Sfânt, pentru toate pe care le știm și pe care nu le știm, pentru binefacerile Tale arătate și nearătate, ce ni s-au făcut nouă.” (Rugăciunea Sfintei Jertfe – Anafora)

Discută cu profesorul tău despre momentul liturgic pe care această rugăciune îl descrie. Identifică ce Persoană a Sfintei Treimi este menționată alături de Dumnezeu Tatăl.

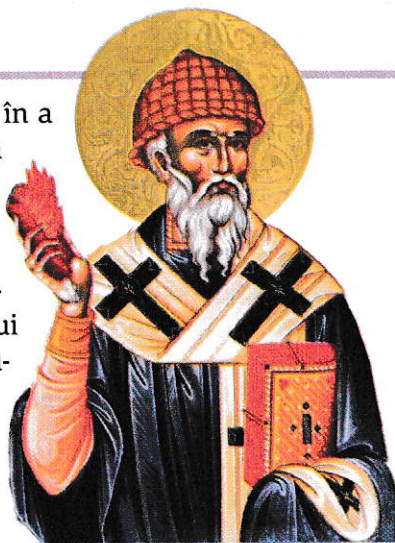

Pădurea – simbol al vieții, renașterii și al abundenței

Prietenul lui Dumnezeu

Sfântul Ierarh Spiridon s-a născut în a doua jumătate a secolului al III-lea în Cipru. Este unul dintre sfinții care s-a remarcat prin smerenia și curăția vieții lui. În tinerețe a fost păstor de oi și a fost căsătorit. După moartea timpurie a soției, și-a dedicat viața slujirii lui Dumnezeu, ajungând episcop al orașului Trimitunda. Protagonist al ultimei persecuții împotriva creștinilor, a fost arestat și exilat, fiind unul dintre mărturisitorii lui Iisus Hristos printre păgâni. În anul 325, a participat la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, unde s-a remarcat prin simplitatea cu care a explicat învățătura despre Sfânta Treime. Ținând în mână o cărămidă, un singur obiect, format însă din trei elemente: foc, pământ și apă, le-a binecuvântat, iar focul s-a aprins în partea de sus a cărămizii, apa a curs pe podea și pământul a rămas în mână sa. Iubirea arătată semenilor s-a manifestat și după moarte prin minunile pe care le-a făcut și le face prin sfintele sale moaște, care astăzi se află în insula Corfu. Este cinstit în ziua de 12 decembrie.

Sfânta Treime, mozaic,
Biserica San Vitale, Ravenna

A-Z Dicționar teologic

Epifanie – manifestarea în mod văzut a Sfintei Treimi în timpul unor evenimente din viața lui Iisus Hristos, precum Botezul Său sau Schimbarea la Față.

Revelație – modul prin care Dumnezeu Se face cunoscut omului, mai întâi, nedeplin prin profeți, apoi prin Fiul Său, în chip deplin.

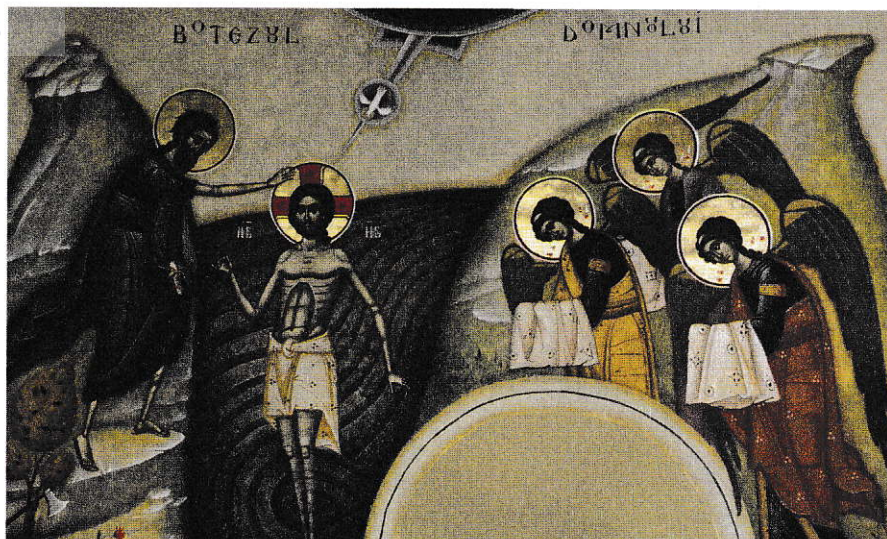
Simboluri creștine

NUMĂRUL „3”

Numărul trei are o semnificație simbolică deosebită în Biblie, indicând adesea importanță, profunzime și transformare. Apare frecvent în evenimente-cheie, cum ar fi cele trei zile ale lui Iona în chit (balenă) (Iona 2, 1) și cele trei negări ale lui Petru cu privire la Iisus Hristos (Luca 22, 61). Această repetiție semnalează un moment crucial sau o schimbare. Cea mai puternică utilizare este văzută în Învierea lui Iisus Hristos în a treia zi, simbolizând victoria asupra păcatului și a morții (Romani 6, 9). Numărul trei transmite astfel finalitatea și împlinirea planului lui Dumnezeu în narațiunile biblice.

1. Alege un episod din viața lui Avraam sau a lui Moise. Identifică relaționări cu prezența Sfintei Treimi în istorie și descrie-le în 10–15 rânduri.

2. Realizează un desen sau un colaj care să prezinte în mod artistic/vizual „Sfânta Treime în Vechiul Testament”.

Sfânta Treime la Botezul Domnului

Lectură filocalică

„Așadar, potrivit cu starea de fiecare dată a omului, Dumnezeu este înfățișat de Scriptură sau la plural sau ca unitate. [...] Când Sfânta Scriptură vorbește de Dumnezeu la plural, adresându-se în chip evlavios celor evlavioși, o face pentru a indica cele trei ipostasuri; ea înfățișează adică în chip tainic modul existenței Treimii atotsfinte, fără de început și de o ființă. Căci Dumnezeul nostru este unitate în Treime și Treime în unitate. Sfânta Scriptură înfățișează alteori pe Preasfânta Treime ca răsplătitoare a celor ce viețuiesc întru evlavie, ascultând de legile ei, sau ca providențiatoare a celor ce au primit existența de la ea, precum s-a arătat lui Avraam ca trei și i-a vorbit ca unul, și alteori ca pedepsitoare sau ca judecătoare a celor ce au călcat legile firii, ca atunci când zice: Coborându-ne să amestecăm limbile lor.” (Sfântul Maxim Mărturisitorul, *Filocalia*, 3)

Mă asigur că știu!

- Învățătura creștină îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind treimic și personal în același timp.
- Sfânta Treime s-a descoperit treptat și nedeplin în Vechiul Testament și în mod plinar în Noul Testament prin Fiul lui Dumnezeu, făcut om.
- Creștinii mărturisesc credința în Dumnezeul treimic prin rugăciunea Preasfântă Treime.

Râul Iordan – locul Botezului Domnului

Misterul cuvintelor

„Dumnezeu este o ființă în trei Persoane, deși rămâne o singură ființă, întocmai ca un cub ce are șase pătrate, dar rămâne un singur corp geometric. Numai că, de îndată ce încep să încerc o explicație pentru felul în care sunt legate aceste trei Persoane, sunt nevoit să folosesc cuvinte care lasă să se înțeleagă că una din ele ar fi înaintea celorlalte. Prima Persoană se numește Tatăl și a doua Fiul. Noi

spunem că Prima o naște sau o zămislește pe a doua; spunem naștere și nu facere, fiindcă ceea ce zămislește Tatăl este la fel cu El.” (C. S. Lewis, *Creștinism pur și simplu*)

1. Care sunt motivele pentru care autorul aseamănă Sfânta Treime cu un cub?
2. Ce alte asemănări s-ar mai putea potrivi?